

elvirágzás

két irányból lehet megközelíteni a házam.
a Regény utcán nincsen gyalogátkelő.
egyszer el fog ütni ott egy autó,
mert a balkanyar beláthatatlan.
rendszerint átszaladok,
zihálás közben a kanyarra gondolva:
ma is átértem.

a csárda felől csak egyenesen kell jönni.
van zebra és az ablakpárkányokon muskátli.
nem tudtam, hogy elvirágzás után
tüskeszerű hajtások nőnek rajta,
amik új virágokat hoznak,
ha levágják az elszáradt tengelyt.

több növény kellene a párkányra,
talán többen járnának felém,
hiszen ideális út azok számára,
akik elszáradt részeiket
maguktól nem hullatják.

nyolc szoba

két módon lehet megközelíteni az irodát.
a lépcső szűk, laminált padlós,
esőben rendszeresen elcsúsznak rajta.

a munkatársaim szerint
túl kényelmes vagyok felmászni a hetedikre,
pedig csak a téglaszínű járólappal miatt liftezek,
anyám hajára emlékeztet.

talán fél a színektől,
akinek a fehérhez szokott a szeme,
inkább elcsúszik a fakó lépcsőházban,
mert a megszokást elhagyni
lifttel sem könnyebb.

az iroda tágas,
nyolc szoba, saját asztal.
nap helyett neonlámpák sugarai
gemkapcsok és fóliák reggele.
balról a Moszkva tér, jobbról a János-hegy
számolja a kvótát, ha beteg a főnök.

ideális környezet azok számára,
akik elhiszik, hogy a budai panoráma
segíthet a fóbiákon.

Élő Csenge Enikő: 1992-ben született Sopronban, jelenleg a KRE-BTK vallástudomány mesterszakán tanul. Verset, slamet ír, a FÉLonline kulturális magazin vers és slam rovatának szerkesztője. Budapesten él.